

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Secvnda Pars Doctoris Fabri, euangelicos haereticos inter se dissentire, &
nec sibi ipsis constare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

A C T A

Denoie sacramēti uariat, de fractiōe panis ambigit & fluctuat, de poenitētia neq; sibi cōstat, noua testamēta expressa emēdabat, q̄ plus mille locis corrupta sunt atq; deprauata.

Esū carnium nullo tempore ait interdictū, quem tamen scandali caussa certis diebus prohibet.

Voluntatem item esse liberam, quam alijs in locis diuina prouidentia tolli docet, imagines ex ecclesijs sustulit, uerum lapideas atq; ligneas, aureis tamen & argenteis misertus est.

Ōm̄o citat Faber loca, quibus ueritatē adserit nullo modo tacendā, quum tamen in sua excusatione ad Cantones in Baden eandē aliquādo taceri posse astruat, quod & ipse quinq; annis fecit in opinione pistorijs panis. Pro peccatis satisfaciendum negat in libro conclusionum suarum, cuius oppositum docet in lib. de uer. & fal. rel. Hominū doctrinas ex toto aspernat, & alijs in locis acceptat. Laudat ecclesiasticas uestes, quippe quod Christi passionem præsēntent, quas tamen in prophanos usus omnes furto abstulit.

Petrum apostolorū caput facit paulo post pedes, missam alterat & canonem post ut idolatriā abominatur. Sub utraq; specie cōmunicat, post in pistorio pane Christū præbet neutram speciem habentem. Taceo eius inconstantes sermones, de ecclesiarum dedicationibus, ueteris testamenti abrogatione, ceremonijs, baptismo, quæ omnia per longum Faber ipse persequitur, sed quid nobis de his suis nugis quibus consueuit has suas technas & mendatia fabre consuere.

SECUNDA PARS DOCTORIS

Fabri, euangelicos hæreticos inter se dissentire, & nec sibi ipsis constare.

Altera parte centum quinquaginta locos dinumerat Faber, quibus Zwingliū cum suo Luthero sic confert, ut ex diametro alterū apertō Marte cerneret alteri repugnare, contradicere, reluctari. Nec operæ precium duco (quod nihil utilitatis

D. IOHANNIS FABRI.

utilitatis conferat legenti) prolixiore sermone, illas eorum contradictiones explicare, paucis enim uerbis absolui non possent, præstitisset ergo domesticam inisse concordiam, & iam tum alios in Christianam concordiam inuocare.

Quibus tam explanate secundo cōscriptis, allegatisq; eorum proprijs uerbis, nouem articulos congeffit, in quibus non solum Zwinglius & Lutherus Thuregiū & Wittenbergū sibi inuicem aduersant & dissentiunt, sed unius muri ciues Thuregijs, scilicet cum Thuregijs & cum ipso Zwinglio eorum pontifice ac præceptore, ut non subobsure omnes intelligant, tantam eorum inconstantiam ad uere fidei causam tantū pertinere, quantum ad luctū cythara confert, ut nec dubitari possit, ne minem se illis credere posse, quippe quod neuter inter se alteri credat. Nihil est enim ibi omissum, quod ad deploratorum hominum uarietatem non faciat, ita uicissim uideres alterum in alterū debachari & dissidere, & id quidem in re grauissima. Sicut enim quotidie inter eos existūt noua dogmata, ita quotidie exoriūtur noua dissidia. Quis ergo auscultabit quæ tantō dissensu docent homines ineruditi.

Tertio loco Oecolampadiū qui ob nasi monstrositatem & Naso dictus est, cum Zwinglio cōparat. Hic spiritus sanctus quem uterq; sibi fortiter arrogat ita secum pugnat, ceu exteranusq; bella ferunt. Naso enim sanctorum intercessionem non modo opinatur, sed contendit, & plerisque rationibus ac scripturis probat atq; defendit. Petrū in carceratū prece piorum memorat liberatū, pro Iob intercessere amici, pro Abimelech Abraham, pro Pharrone Moses Emorroissam inducit, Petri umbram, Pauli sudariū, Lazarū mendicū. xxiiij. seniores Apocalipsis, & pleraque alia, quibus mordicus tenet, sanctos in caelis pro nobis intercedere, quum id illi in terris faciant, quorum supra meminimus. Hæc tamen talibus ac tantis scripturis firmans inauditū quiddā adiungit, ob id a nobis non inuocandos, quod pro nobis ex immenso amore & neq; in caelis otioso

ad Christū intercedant, quippe quod sacris literis inuocandi non doceantur, quasi certe, & si nos eos nequaquam inuocemus, nostra miseria suapte natura ad sanctos non oraret modo, sed pro auxilio inelamitaret. Cui ex toto Zwinglij spiritus contradicit, neque intercedere sanctos neque inuocandos, quum ergo de quolibet affirmatio uel negatio, & de nullo ambo simul redeant in gratiam, probent spiritus qui ex deo sint, & postea illa sua egregia dogmata nobis proponant, sitque in ecclesie sanctae libero arbitrio eos ad se nec ne? & ego ne nimium hic opere infumam, ad multas eorum ineptias breuitatis causa conuulso.

Simili dissentione de eucharistiae sacramento digladiantur, quid tum mirum Nasonem cum Zwinglio non consistere, qui a se ipso dissentit, quando enim uir erat regularis ordinis sanctae Brigittae cuius iam apostata est & transfuga non inculcū edidit libellū de eucharistiae sacramento cum ecclesia tenens, quem tamen libellum iam deprecatur, optat exirendū, & in Ancyras religandum. Nunc uero quomodo cum Zwinglio concordet, in prima disputationis Badensis conclusione uides. Hic tropum fingit uerborum Christi, Hoc est corpus meū, alter stultescit figurā esse corporis Christi, quae redeat iudas ismus, & haec in figura nobis contigissent. Temperabo de his loqui. Haec enim praeter quam quod falsissima sunt, penititio se dicuntur apud imperitam multitudinem.

Quarto Faber Carolostadiū suarum haeresum reuocato rem in fabulā trahit, qui Zwinglio (ut met ipse testatur) ansam praebuit, Christi praesentiam in eucharistia denegandi, tredecim contradictiones eorum infert, ostendens quā male inter eos conueniat. Quamobrem iniquū censo his magisterulis plus auctoritatis tribuere, quā inter se sibi tribuunt, aut certe eis eorum sodales. Claudam Fabri partē secundā, has contradictiones non spirare neque sapere spiritū euangelicae sinceritatis. Unde uersus. Ex as est atis doctores uarietatis.

Tertia